

Sygn. akt V CNP 21/09

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa W. Spółki Jawnej

przeciwko A. Spółce Jawnej

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 czerwca 2009 r.,

na skutek skargi strony pozwanej o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 30 lipca 2008 r., sygn. akt [...],

**odrzuca skargę i zasądza od pozwanej na rzecz powódki
kwotę 600 (sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
wywołanego skargą.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 30 lipca 2008 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację powoda i pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 4 marca 2008 r.

Pełnomocnik pozwanej wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego.

Podstawową funkcją skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest doprowadzenie do stwierdzenia przez Sąd Najwyższy wystąpienia jednej z materialnoprawnych przesłanek roszczenia o naprawienie szkody wyrządzonej jurysdykcyjną działalnością sądów powszechnych (art. 417¹ § 2 k.c.). Między postępowaniem unormowanym w art. 424¹ i nast. k.p.c. i postępowaniem z powództwa przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie zachodzi zatem ścisły związek, gdyż orzeczenie uwzględniające skargę stanowi prejudykat w późniejszym procesie odszkodowawczym.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarga powinna zawierać wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Przedmiotowa skarga nie spełnia tego konstrukcyjnego wymogu. Skarżąca stwierdza jedynie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a skargi kasacyjnej nie można wnieść ze względu na niską wartość przedmiotu zaskarżenia (9.598,00 zł) i zakwalifikowanie sprawy jako gospodarczej (art. 398² § 1 k.p.c.).

Należy podkreślić, że obowiązek określony w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. polega na przeprowadzeniu prawniczej analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogły odnieść skutku. Do tych środków należy zaliczyć oprócz skargi kasacyjnej także m.in. skargę o wznowienie postępowania. Nadto ustawodawca wymaga „wykazania”, a nie jedynie wskazania, przytoczenia, czy uwiarygodnienia niemożności wzruszenia zaskarżonego orzeczenia. Skarżący musi zatem przeprowadzić w tym zakresie stosowny wywód jurydyczny. Wywód taki byłby

zbędny jedynie wówczas, gdyby skarżący dołączył do skargi odpisy prawomocnych orzeczeń wskazujących, że zastosowanie innych środków procesowych okazało się nieskuteczne np. odpis postanowienia o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 nr 7-8 poz. 140). Nie jest zatem wystarczające wskazanie przez skarżącego jedynie na brak możliwości wniesienia skargi kasacyjnej.

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.